

Grund til at befrygte, at Bedkommendes egen Interesse paa det Punkt skal komme til at gjøre sig gjældende. Det tror jeg rigtig nok er søgt meget langt borte. — Hvad Forslaget under Nr. 3 angaar, vil jeg dernæst dog blot minde om, at 5 Aars fast Ophold jo ikke fremkommer for første Gang i dette Ændringsforslag. Jeg veed ikke, om det ærede kongevalgte Medlem erindrer, at det i § 2 i Loven af 1ste Mai 1868 netop udtrykkelig er bestemt, at den i Genhold til § 1 fornødne Tilladelse til at optræde som Udvandringsagent kun maa meddeles „uberygtede og fuldmyndige Personer, der ere bosatte her i Landet og i 5 Aar der have haft fast Ophold“. Dette gjælder imidlertid efter Ordene kun ligefrem med Hensyn til Udvandringsagenterne, og det Spørgsmaal har, saaledes som det ganske rigtig blev bemærket ved Sagens 1ste Behandling, været opkastet, om lignende Fordringer efter den gjældende Lovgivning ogsaa kunne stilles med Hensyn til Udvandringsagenternes Fuldmægtige. Loven af 1868 indeholder, som sagt, ikke nogen Bestemmelse i saa Henseende. Men det er allsaa dog kun en Udvandelse af Reglerne i den nævnte Lovs § 2, der er optagen i Ændringsforslaget under Nr. 3 til en ny § 3, og det er ikke nogen helt ny Tanke eller nogen helt ny Bet, som man der ved har villet slaa ind paa. Og det er jo ogsaa meget naturligt, at man er kommen ind paa en saadan Bestemmelse om, at Bedkommende skal have haft fast Ophold her i Landet i de sidste Aar, fordi man ikke kan ønske, at saadanne Personer, der nylig have været i Amerika, og som efter et Ophold derovre ere komne tilbage, for at bruges til paa en ganske særegen Maade at bearbejde Jolk, skulle kunne benyttes som Udvandringsagenter eller, efter det foreliggende Ændringsforslag, som disses Fuldmægtige. Det er naturligvis en af de Bestemmelser, hvormed der altid kan være Tvivl — det har jeg allerede fremhævet — men Tanken er, som sagt, ikke ny, og Grunden til, at man er kommen ind paa Forslaget, ligger overordentlig nær.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Ændringsforslag af Udvalget under Nr. 1 til § 1.

2det Punktum i andet Stykke affattes saaledes: „Til en saadan Synsforretning antages sagkyndige Mænd; Justitsministeren fastsætter den dem tilkommende Betaling, der udredes af Skibet.“

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

2) Lovforslagets § 1, der ved den vedtagne Ændring var saalydende:

Enhvert Skib, dansk eller fremmed, hvormed Udvandrere, paa hvilke Lov om Tilflytning med Udvandrerens Befordring af 1ste Mai 1868 § 8 er anvendelig, beforders fra dansk Havn til fremmede europæiske Havne, skal, forsaavidt Rejsen antages at ville overstige 24 Timer, være Politiets Kontrol undergivet, og maa Udvandrere ikke tages ombord i samme, forinden skriftlig Tilladelse dertil er erhvervet fra Politiet paa Afgangsstedet.

Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Politiet, forsaavidt Skibet ikke er Bestemmelserne i Lov angaaende Beskaffenheden af samt Tilflytning med Dampskjeder, Dampmaskiner og Skibe af 12te April 1851 underkastet, enten ved Synsforretning eller ved Prøvelse af de i Udlandet udfædte Synsbeviser forvisse sig om, at det er tjenligt til det tilsigtede Diemed. Til en saadan Synsforretning antages sagkyndige Mænd; Justitsministeren fastsætter den dem tilkommende Betaling, der udredes af Skibet. Synsforretninger og de fremmede Synsbeviser kunne efter Politiets Skøn gjælde for en eller flere Rejser eller for et bestemt Tidrum, dog ikke over 1 Aar.

Tilladelsen skal nærmere fastsætte det Antal Udvandrere, som Skibet maa modtage, og kan fastsætte de nærmere Regler, som det med Hensyn til Udvandrerens forjærlige Befordring anses fornødent at foreskrive.

Bedkommende Udvandringsagent er medansvarlig for, at ingen Udvandrer, hvis Befordring han har paataget sig, indskibes i noget Skib, der falder ind under Bestemmelserne i denne Lov, forinden den fornødne Tilladelse for Skibet er erhvervet.

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.